

"Iväg med dig. Flyg!"

Jag känner mig som en stackars sparv som är van vid att bara flyga korta sträckor från ett träd till ett annat eller, på sin höjd, upp till en balkong på tredje våningen ... En dag lyckas den nå upp till taket på ett litet hus som är allt annat än en skyskrapa ...

16 april

Men plötsligt rycks vår lilla fågel med av en örn som misstog den för en unge av sitt eget släkte. I dess mäktiga klor förs sparven allt högre

och högre upp, över jordens berg,
över bergens snötäckta toppar, över
de vita, blå och rosa molnen, allt
högre och högre tills den kan se rakt
in i solen ... och då släpper örnen vår
lilla fågel och säger: Iväg med dig.
Flyg! ...

Herre, må jag aldrig mer flyga strax
över marken. Må jag alltid vara
upplyst av den gudomliga solens
strålar – Kristus – i eukaristin! Må
min färd inte avbrytas förrän jag
vilar i ditt hjärta. (Smedjan, nr. 39)

Hjärtat måste nu skilja mellan de
olika gudomliga personerna och
tillbe var och en av dem. Vad vår själ
upplever i det övernaturliga livet är
ett slags upptäckt, som liknar den ett
nyfött barn gör, då det börjar få upp
ögonen för sin omgivning. Själen har
ett innerligt och kärleksfullt
umgänge med Fadern och Sonen och
den helige Ande; och man
underkastar sig utan svårighet den

livgivande Tröstarens verksamhet,
som ger av sig själv till oss, utan att vi
har gjort oss förtjänta av det: de
övernaturliga dygderna och den
helige Andes gåvor!

Jag talar inte om extraordinära
situationer. De är, eller kan mycket
väl vara, vardagliga fenomen i vår
själ: en kärlekens galenskap, som
utan spektakel och utan överdrifter
lär oss att lida och att leva, därför att
Gud ger oss visheten. Vilket själslugn,
vilken frid, vi erfar då vi har slagit in
på *den smala vägen som leder till
livet!* (Guds vänner, nr. 306-307)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
ivag-med-dig-flyg/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/ivag-med-dig-flyg/) (2026-03-11)